

Mál nr. 369/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins X****Ágreiningur um bætur vegna afnotamissis og munatjóns í kjölfar umferðaróhapps.****Gögn.**

Málskot móttakið 12.11.2018 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 20.12.2018.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins lenti bifreið M í árekstri hinn 19. ágúst 2018 og varð fyrir svokölluð altjóni. Lögreglurannsókn fór fram á tildrögum árekstursins og virðist lögregluskýrsla sem dagsett er 22. ágúst 2018 ekki hafa verið send af hálfu lögreglunnar til váttryggingafélags M fyrr en 12. september s.á. Í málinu liggur einnig fyrir að M hafi fengið greiddar bætur úr eigin kaskótryggingu vegna tjónsins hinn 28. ágúst 2018 þar sem bifreið hennar var keypt af því váttryggingafélagi á 3.050.000 krónur og liggur fyrir afsal þess efnis. Ágreiningslaust er að ökumaður ökutækisins X bar fulla ábyrgð á árekstrinum og var sú bifreið váttryggð hjá V á tjónsdegi. M hefur krafist viðurkenningar á greiðslu skaðabóta frá V, annars vegar fyrir afnotamissi bifreiðar og hins vegar vegna frekar fjártjóns sem hún telur sig hafa orðið fyrir vegna kaupa á nýrri bifreið.

M telur að hún hafi orðið fyrir tjóni sem felur í sér afnotamissi bifreiðar í 31 dag frá tjónsdegi, en það sé tímabilið sem liðið þar til hún hafi keypt aðra bifreið. M bendir á að bifreið hennar hafi verið nýleg og einungis ekin rúmlega 3000 km þegar tjónið varð og rekur ástæður sínar fyrir því að kaupa þá bifreið sem hún ákvað að kaupa eftir tjónið. Einnig telur M að skaðabætur til hennar eigi að vera sömu fjárhæðar og verð nýs bíls en ekki matsverð þeirrar bifreiðar sem lenti í tjóninu, með sömu rökum.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V í fyrsta lagi fram að nefndinni sé ekki heimilt að úrskurða um bótafjárhæðir án samþykkis félagsins, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar, og slíkt samþykki liggja ekki fyrir. Því er þess óskað að þeim hluta kröfunnar sé vísað frá. Að öðru leyti hafnar V kröfu M. V kveðst hafa boðið M greiðslu bóta fyrir afnotamissi í samtals átta daga og það feli í sér þann tíma sem leið frá því að tjón varð þar til bætur úr kaskótryggingu M hafi verið greiddar og tvo daga umfram það til að gefa M svigrúm til kaupa á nýrri bifreið og sé ósannað að M hafi orðið fyrir frekara tjóni vegna afnotamissis en það. Einnig vísar V til tjónstakmörkunarskyldu tjónþola og sennilegrar afleiðingar.

Álit:

Rétt er að taka fram að nefndinni er ekki heimilt að úrskurða um bótafjárhæðir sem slíkar nema að fengnu samþykki allra málsaðila, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar skv. auglýsingu nr. 1090/2005. Slíkt samþykki liggur ekki fyrir hvað V varðar og er þeim þætti málsins sem lítur að því hvort M eigi rétt á frekari bótum vegna munatjóns bifreiðarinnar sjálfar því vísað frá.

Ekki liggja fyrir nefndinni nein gögn er sýna fram á hvert fjárhagslegt tjón M var vegna afnotamissis bifreiðarinnar, eða hvort og þá hvaða kostnað hún lagði út vegna þess 31 daga tímabils sem hún gerir kröfu um afnotamissi. Verður því ekki séð af gögnum málsins að M hafi sýnt fram á að hún hafi orðið fyrir frekara tjóni vegna afnotamissis en þá átta daga sem V byggir afstöðu sína til þeirrar kröfu á. Það er, þann tíma sem leið þar til bætur voru greiddar úr kaskótryggingu hennar og tveir dagar umfram það til frekari ráðstafana. Á grundvelli ofangreinds er frekari kröfum M vegna afnotamissis hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum vegna afnotamissis hjá V og málinu er að öðru leyti vísað frá.

Reykjavík 15. janúar 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.